אוֹלִיבְיָה

מְבַקֶּרֶת בַּחַוָּה

בְּלוֹרְיָה גוֹרְדוֹן

הַבֹּקֶר עָלָה וְהַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה, וְאוֹלִיבְיָה הַקָּטַנָּה אָל הַחַוָּה הָלְכָה. בֵּין הָעֵצִים הֵצִיץ גַּג אָדֹם, "כְּמָעַט הִגַּעְתִּי, אֵיזֶה חָלוֹם!"

אוֹלִיבְיָה עָבְרָה בַּשַּׁעַר בְּצַעַד קָלִיל,
וּפִתְאוֹם כָּל הַחַוָּה נִגְלְתָה מִסָּבִיב.
פָּרָה וְכִבְשָׂה, סוּס וַחֲזַרְזִיר, תַּרְנְגֹלֶת
וּבַרְוָזִים, אֵיזֶה יוֹם אַדִּיר!

"כָּל כָּךְ הַרְבֵּה חֲבֵרִים מְחַכִּים לִי!
בּוֹאוּ נַכִּיר אֶת כֻּלָּם, אֶחָד־אֶחָד אִתִּי!"

